

Historie at indrette et Kontorlokale paa et af Londons Hovedstrøg, og mig forekommer det, at naar en Mand vil ud at studere i Udlandet, maa han dog have læst adskillige Forfattere og vide, hvad det egentlig er, han søger i Udlandet.

Der er ingen, der mere end jeg kan ønske, at de studerende tager til Udlandet, navnlig for mit Fags Vedkommende, fordi det læres saa forskrækkelig ensidigt, for ikke at sige daarligt, herhjemme, naar jeg netop undtager Statistikken. Der er intet, jeg ønsker mere, end at de unge tager ud og studerer ved tyske og engelske Universiteter, og var det en Post, der angik Tilskud til Studieophold, skulde jeg ikke have det mindste at erindre imod den, uagtet det er en ny Post. Men Oprettelse af to Studieoplysningskontorer! Hvad vil det sige? Det vil altsaa sige, at de studerende skal have et eller andet Sted paa et Hovedstrøg, hvor de kan henvende sig, og der skal de faa at vide, hvad for Lærere de skal bruge, hvor de skal faa Logi, og hvor de skal faa de hundrede Ting, som et Menneske skal have, naar han vil slaa sig ned et Sted for at studere. Jeg ved oprigtig talt ikke, hvorfor der skal være en Amme for ethvert Menneske, der kommer ud for at studere. Man maa dog kunne forlange af Mennesker, som vil studere i Udlandet, at de nogenlunde har Begreb om, hvad det er, de vil.

Hvis man, da jeg skulde studere i Udlandet, havde spurgt mig, hvad jeg vilde, saa vilde jeg have sagt: Man har her en Skole, som giver Stene for Brød; jeg har nu studeret i 3 Aar ved Universitetet og har ikke lært en Døjt udover det statistiske; der er noget andet, der hedder den historiske Skole, og den vil jeg søge; jeg har læst de og de Forfattere, den og den Mand tiltaler mig, derfor vil jeg se, om jeg ikke kan lære noget hos ham. Saadan tænkte jeg, og saa tog jeg derned. Der var ingen til at tage imod mig paa Banegården, der var ingen, der gav mig varm Kaffe og viste mig, hvor jeg skulde gaa hen. Jeg søgte at finde ud af det selv og fandt virkelig ud af det selv. Men det bliver snart til, at denne Nation opdrages til at have Ble paa. Lad os saa hellere faa en Generalbevilling, saa vi var sikre paa at have de nødvendige rene Bleer til enhver Ting, hvortil vi skal bruge vore Kræfter.

Jeg anser under de nuværende Forhold dette at give Penge ud til Oplysningskontorer for ganske upaakrævet. Jeg

tror, det er en Bevilling, den højtærede Minister har sat op, fordi han ikke rigtig har tænkt over, hvad man egentlig kan forlange af de Mennesker, der vil ud at studere, og hvad man skal hjælpe dem til. Man skal hjælpe dem til at komme ud at studere, men man skal skam ikke hjælpe dem til at hitte et Sted at bo eller til at finde ud af, hvilke Lærere de skal søge. Det maa de selv hjælpe sig til, eller ogsaa hænger det saadan sammen, at et pænt og rart Menneske er kommet til Ministeren paa Kontoret og har søgt at overtale ham til dette, saa han til syvende og sidst ikke har kunnet værgе sig og har lovet Støtte dertil.

Naar jeg taler om en saadan Post, er det naturligvis ikke, fordi den pengelig betyder meget, men i den første Del af Posten, Studieoplysningskontoret, ligger tillige et Princip og et Princip, som jeg anser for forkert. Vil man give Penge ud, skal man give Penge ud til Studier, det er det reelle, saa faar Folk i alt Fald noget for det. Men man skal ikke give Penge ud til at gøre dem Vejen lettere til at finde et Logi. Det maa de Mennesker selv om. De maa dog gøre noget selv. Man kan ikke proppe alt i dem, som om de var Pattebørn. Man maa dog forudsætte, at det er Mennesker, som har lært noget og er naaet til en vis Udvikling.

Om en anden Post, som er kædet sammen med den før omtalte, maa jeg sige, at det er naturligvis rart at have en dansk Lektor i Paris, og i Princippet kunde jeg altsaa være enig med den højtærede Minister om, at der bør bevilges Penge dertil. Men om Tidspunktet er det rette til at sætte disse Generalomkostninger op, med Udgifter som i og for sig kan være fuldstændig beføjede — jeg tænker her kun paa den sidste af disse to Poster —, men som dog betyder en Meromkostning, der tynger med paa den alt for store Sum af Generalomkostninger, som vi har paa vort Budget, altsaa om Tidspunktet er det rette til at tage en ny Post ind paa dette Omraade, er dog et Spørgsmaal. Jeg mener det ikke. Jeg har nu gjort opmærksom paa det. Det er en Henvendelse ikke alene til den højtærede Undervisningsminister, men til Ministrene overhovedet; thi jeg er overbevist om, at der findes i Snesevis af Poster i dette Opus, om hvilke man vil kunne sige noget lignende som om denne.

Mads Gram: Ungdomsskolen i Sønderjylland er blevet omtalt et Par Gange,